

גיליון מס' 1835 * ג' באדר ב תשס"ה * 7 במרץ 2003
(sachlav@kfar-hanassi.org.il)

**סוד החיים הוא פשטות.
אמר הסופר: הנרי טורו.
ובנה לעצמו צריף ליד חוף הים.
ועשה לעצמו 3 כיסאות:
האחד בשביל לשבת.
השני לחברה
והשלישי למסיבה.**

**בית כפר-הנשיא
אבל
על פטירתה
לאחר מחלה קשה
של**

רודה גולדמן

**ז"ל
החברה והידידה
יהי זכרה ברוך!**

רודה ז"ל

דברים שנאמרו ליד הקבר.
רודה נולדה לפני כמעט 80 שנה בגלזגו שבסקוטלנד והייתה חברה בהכשרת "שמריה" שחיכתה לעליה בדרום אנגליה.
בבוא תורה הגיעה ארצה באוניית הטיולים "טרנסילבניה" כאחד העולים בעליה ד' של סוף מרץ 1948.
ככל החברים שהגיעו בעליה זו ירדה רודה אל החוף כתיירת ולא חזרה לאונייה שהפליגה, אלא נחתה במחנה שלנו בחדרה.
כעבור כמה שבועות, קצת לאחר יום העלייה על הקרקע, הגיעה כתגבורת למשלט במנסורה, נשארה כחצי שנה, ושוב יצאה לחדרה. משם יצאה לאפיקים בפלוגת העבודה בסוף 1949.
כשסיימה באפיקים הגיעה למחנה המאוחד - כפר הנשיא של היום.

עבודתה הראשונה הייתה כעוזרת במרפאה ובמרפאת השיניים וכמו כן בטיפול בחולים בבתייהם, שכן אז לא היה חדר חולים מסודר. רודה עבדה במסירות ובנאמנות.
כאשר 'מיסיס ווסט' עזבה את תפקידה בחלוקת ההספקה הקטנה, לקחה רודה את התפקיד. החלוקות היו פעם או פעמיים בשבוע ונעשו מחדרה בצריף ה' וזאת בנוסף על עבודתה היום יומית. לאחר מכן קיבלה חדר גדול בצריף המרפאה.
רק כשעברנו למרכז הציבורי בשנת 64 נהייתה עבודתה למשרה מלאה והיא נקראה "החנות של

רודה".

באותו זמן פתחה מזנון בשדה התעופה ובמשך כ- 15 שנה שירתה את הנוסעים שעברו שם עד שארקייע הפסיקה את עבודתה.

רודה עברה מהמרכז הציבורי למשכן החדש שבקומה התחתונה של מרכז השירותים ושם גם קיבלה את השם "מרכזית של רודה". קצת לפני התזוזה האחרונה של המרכזית למקומה היום סיימה רודה את תפקידה בהיותה כבר מעל 70.

רודה ניצלה את הזמן הפנוי סוף סוף לטיול בחו"ל ונתנה גם לאחרים לפנק ולטפל בה. כשחזרה נכנסה כסייעת לגיל הרך בשעות אחה"צ ובכך חידשה את הקשרים שלה עם ילדים והוריהם. כולם נהנו ממסירותה והשקעתה, ילדים כהורים וכיבדו אותה על הנחישות להתמיד ועל החיוך לילדים.

תקופה זו הייתה שעתה היפה של רודה שבחייה הבודדים זכתה שיהיו לה הילדים של רודה - נדמה לי שהיה הרבה טעם ונועם בתקופה זו לרודה.

ילדי התלתונים קיבלו את רודה גם בחדר האוכל ליד הקופה ואת המשפט הקבוע שלה: "מנה או חצי מנה?"

אין ספק שרודה דאגה לפצות את חסרונן המשפחתיות בחייה - תוך כדי דאגה וטיפול בחולים ובילדים ובעבודה קשה ומסורה.

רודה חלתה במחלה הארוכה ולמרות כאביה תמיד התעקשה שהכל בסדר, ויהיה בסדר וחס וחלילה מלהטריח משהו ושלא תהיה למעמסה. שכניה וחבריה מימים ימימה סייעו לה לסיים את חייה במתיקות מה, ורודה התפארה בפני, שהיה לה מזל על שכנים שכאלה.

הגיבורה הקטנה נפרדה בשקט ונפטרה מייסורי המחלה בכבוד ראוי להערכה!

לא נשכח אותך רודה.

נוחי בשלום על משכבך למנוחת עולמים.

יצחק עדר והדסה

על גשמי חודש פברואר

בתום חודש פברואר הזה, שהיה יוצא דופן בזה שהיו בו 22 (!) ימי גשם, אפשר לציין שכעת עברנו בהרבה את הממוצע הרב שנתי של מדידת הגשם במקום, שהנו נע בסביבות 535 מ"מ.

בחודש זה נמדדו 252.7 מ"מ גשם ולמרות כמות זו לא שברנו את השיא מחודש פברואר '92 שבו ירדו 318.2 מ"מ, להבדיל מחודש פברואר '58 שהסתכם ב-5.5 מ"מ בלבד. בנוגע לשלג שגם השנה פסח עלינו, אפשר להתענג על כמות השלג שירד בראשית פברואר '50 על מנסורה (וגם טבריה) בגובה 20 ס"מ ונשאר כמה ימים על הקרקע, עד שנמס.

יצחק עדר

ימי הולדת

9/3	מיכל גלוק
	קטי (גולדברג) פרקו
	ניצן אזורן (נכדה שיינגזיכט)
	טבע הילרי וולפף (נכדה ארנולד)
	אליהו מימרן (נכד נמנוב)
	גל סולומון
	ים סולומון (נכדות)
10/3	פרנקי גליק

12/3	אדם בן חנוך דוידה בלר קרן גדליצון רועי קולקר (נכד הדר) רננה דוארי (נכדה) שחקי ליפשיץ (בן אלמן)
13/3	יענקל מנדג'יגורסקי רוי אב
14/3	אילון מסר אינדיה פרימוסט (נכדה)
15/3	אביבה לינטון ענבר כהן גל קרטיס (בן אלמן)

ימי נישואין

9/3	לירון וצחי סננס
10/3	גליה ויונתן טוביס
12/3	אלה ועודד אבידור

אנשים

עובר אורח שהתקרב לעיר גדולה, שאל אישה בצד הדרך:
"איך האנשים בעיר הזאת?"

"איך היו האנשים במקום ממנו אתה בא?"
"נוראים!" אמר הנוסע. "מרושעים, לא ראויים לאימון, נתעבים לגמרי".
"אהה". אמרה האישה. "תמצא בדיוק כאלה בעיר ממולך".

זמן קצר אחרי שהאיש הלך לדרכו, עובר אורח אחר הגיע ואף הוא
שאל את האישה על טיבם של האנשים בעיר שמולם.
ושוב שאלה הזקנה איך היו האנשים במקום ממנו בא האיש.
"הם היו בסדר גמור! הגונים, חרוצים ונדיבים. הצטערתי מאוד
שהייתי צריך לעזוב". אמר הנוסע השני.
ענתה האישה החכמה: "אל תדאג, אתה תמצא אנשים כמותם בעיר ממולך".

הביאה: **שושנה שרקי**

תודה

בשעה טובה חזרתי הביתה, אחרי שלושה וחצי חודשים ב"בית-יונתן".
ברצוני להודות מאוד לכל אותם החברים ששאלו לשלומי, ביקרו ועודדו אותי, לאורך כל
הדרך, ובמיוחד לבוב שעל הוותיקר - עזרת לי רבות להגיע לכל אותם מקומות שהצטרכתי,
וכמובן תודה למשפחתי, הייתם נפלאים.
הצוות ב"בית-יונתן" ממש מקסים. אני רוצה להודות לכם אישית לכל אחת/ד על הטיפול
הנהדר והמסור כל-כך שהענקתם לי, בכל תקופת שהותי אתכם.
אני רק מחכה ליום שאבריא מספיק כדי לאפות את כל עוגות ה-, Apple-Pie שהבטחתי לכל
הצוות ולחברים.

אני שמחה שישבתי בחוץ (למרות הקור), כך הייתה לי ההזדמנות לפגוש את העוברים ושבים,
וכן לעשן את הסיגריה האהובה עלי.

ושב המון תודה,

מטי

פירוים מן השולחן

- ** ביום שישי שעבר נפרדנו מחברתנו הותיקה רודה גולדמן ז"ל. רודה נלחמה בגבורה במחלה הסופנית בה חלתה. יהי זכרה ברוך.
- ** בנעורים כבר נערכות הכנות לקראת המלחמה שטרם באה, מי יהיה בצוות, מה יהיה אם... שלא נדע....
- ** וכמו תמיד בחיינו עוברים מאבל לשמחה ולהפך.... פורים בפתח וכבר נראות הכנות לקראת, אם לא שמתם לב - נחשים מתחת לחדר-האוכל פרסומים על העצים.
- ** המרכולית גדלה לאורך ולרוחב - דבר ראשון יש סוף-סוף שוקולד Cadburys!! מהרוחב היא גדלה, בכך שיש אפשרות לקנות תלושי מתנה בסכומים בין 20 * ועד כמה שרק תרצו.
- ** השלג חלף עבר, ולאור הפקקים הלא נורמליים, לא ממש יכולנו לצאת ביום שבת לראות אותו. מי שהספיק עוד קודם נהנה.
- ** שבוע שיחות הורים היה והכל חוזר על עצמו... טוב פה, לא טוב שם. יש פוטנציאל שפשוט לא ממומש, לדברי המורים.
- ** נדב חייט הומלך לאות הצטיינות בפלוגה של גבעתי וכנראה שיקבל הזמנה לבית הנשיא. כל הכבוד.
- ** כדאי לעיין בלוח המודעות ולקרוא על הצלחתם של שילו איילון, נמרוד פלמה ויונתן כהן (נכד של ריני כהן). גאים בכם.
- ** הכי חשוב לאחל לכל החולים החלמה מהירה ולכל הבריאים להישאר בבריאות.

שבת שלום ומבורך.

אבלין

Subject: forwarded message

from : phyllis collett

For all of us who feel only the deepest love and affection for the way computers have enhanced our lives, read on...

At a recent computer expo (COMDEX), Bill Gates reportedly compared the computer industry with the auto industry and stated,

"If GM had kept up with technology the way the computer industry has, we would be driving \$25.00 cars that got 1,000 miles to the gallon."

In response to Bill's comments, General Motors issued a press release

stating: If GM had developed technology like Microsoft, we would all be driving cars with the following characteristics:

1. For no reason whatsoever, your car would crash twice a day.
2. Every time they repainted the lines on the road, you would have to buy a new car.
3. Occasionally your car would die on the freeway for no reason. You would have to pull over to the side of the road, close all of the windows, shut off the car, restart it, and reopen the windows before! You could continue. For some reason you would simply accept this.
4. Occasionally, executing a maneuver such as a left turn, would cause your car to shut down and refuse to restart, in which case you would have to reinstall the engine.
5. Macintosh would make a car that was powered by the sun, was reliable, five times as fast and twice as easy to drive -- but would run on only five percent of the roads.
6. The oil, water temperature, and alternator warning lights would all be replaced by a single "This Car Has Performed An Illegal Operation" warning light.
7. The airbag system would ask, "Are you sure?", before deploying.
8. Occasionally, for no reason whatsoever, your car would lock you out and refuse to let you in until you simultaneously lifted the door handle, turned the key, and grabbed hold of the radio antenna.
9. Every time a new car was introduced, car buyers would have to learn how to drive all over again, ! because none of the controls would operate in the same manner as the old car.
10. You'd have to press the "Start" button to turn the engine off.

ההשתנות שלי לשינוי

לפני הבחירות לכנסת החדשה בישראל התלבטתי אם לכתוב מאמר קטן לדברי הכפר אודות אופציות העומדות לרשותנו. נמנעתי כי ראיתי שדברי הכפר אינו מעורר כתבות ותגובות בנושא הפוליטיקה ותושבי הכפר אינם מחליפים מחשבות ודעות בכתב. תוצאות הבחירות, גם במישור הארצי וגם בתוך כפר הנשיא לא הפתיעו אותי. הבנתי שכאן זה מחוז מכור למערך לאורך שנים, מאוד שמרני. בשיחה עם חבר מערך שרוף חשתי בכאבו באומרו אלי כי ביזבזתי את קולי וגרמתי להחלשת המערך, כי אני הצבעתי שינוי. בדיעבד כל אותם הקולות של המערך בישרו עידן חדש - "אופוזיציה לוחמת": דיבור במליאת הכנסת לכסאות ריקים (ומה גם קשר עם ש"ס). ש"ס היא עתה מפלגה מפולגת, שפעלה בקואליציה האחרונה ופשטה את הרגל, וכללה שערוריות שגרמו נזק בלתי הפיך בתחום ההסברה (לפני אנשי משרד החוץ). לפחות יש ממשלה. אמנם ימנית, אבל לא דתית. סוף סוף משרד ממשלה ומשרד הפנים הוצאו מידיים דתיות, בנוסף למשרד המשפטים. לפחות מפלגת שינוי תגרום לרפורמות ופעילותם תבורך בזמן שהמערך ידבר לכסאות ריקים. סוף סוף החגיגה של ש"ס מגיעה לקיצה: כבר שמענו על גמישות במשרד הפנים על ידי השר החדש לגבי אישה שבנה היה קורבן בפיוגוע בדיסקוטק בתל אביב. יש לה עכשיו אשרת שהייה בארץ לשלוש שנים. במציאות של היום המערך אינו מפלגה שקיימה הבטחות לבוחרים. נראה לי שדרכה של המפלגה מובילה רק לפילוגים ולא להתחזקות. איזו מפלגה הולכת לאופוזיציה מרצון? לכן ההעברה לשינוי ולחיים יותר בתיאום עם יהדות העולם וגם לרדת טיפה מעזרה לעיירות פיתוח ולשכבות החלשות - רק יועילו. אגב, האם מישור הצביע בעד השר לאנגלוסקסים - שרנסקי? שמתם לב לפניכם של "סטלין" (עמיר פרץ) ההסתדרותי? זכור לכם אולי המפעל לרהיטים שסיפק את כל הכסאות לכנסת? מישור זכור את יוסי שריד? ואיפה ביילין עכשיו?

מתי המסיבה לשמעון פרס בלכתו הביתה לפנסיה?
אני מאחל לשינוי עבודה קשה ושינוי אמיתי.

הרבי ג'קסון

נזכור

ז' באדר ב' תשמ"ו (1986) מר משה רייזקינד.
ט' באדר ב' תשנ"ה (1995) גיא המאירי.
י' באדר ב' תשל"ח (1978) ארנון שוורצמן.

מסיפורי תל-רומן.

**לילה על תל קירח - זכרון קצר
מן העבר הרחוק**

בתחילת שנות החמישים, והימים ימי כוננות איזורית מכיוון הגבול הסורי הקרוב - בא אלי מזכיר הקיבוץ ושאל האם אני מוכנה לצאת לקורס קשר קצר. מוכנה? אני? עולה די חדשה הייתי, רווקה וחופשייה, ללא התחייבויות אישיות או משקיות, צמאה לחוויות "חוג-קיבוציות" ומתה לשרת את המולדת! כמובן, הסכמתי.

הקורס התקיים בבה"ד 7 של חיל הקשר של אז במרכז הארץ ומפקד הבסיס היה לא אחר מחבר קיבוץ כפר הנשיא, קצין בצה"ל, שהתחתן בזמנו עם אחת מבנות "גורדי-ליז". (אני לא יודעת מי היה נבחר יותר - הוא או אני - כאשר נפגשנו בשבילי המחנה וכנדרש הצדעתי לו). למדנו ותרגלנו, קיבוצניקים כולנו, וצחקנו המון, באופן מיוחד כשמשנה דיין ז"ל בא לבדוק באחד הלילות, האם אנחנו אכן ישנים צמוד לנשק - שבמקרה שלנו היהמקל!

סיימתי את הקורס בהצלחה, חזרתי הביתה וכעבור כמה חודשים, בשעה טובה ומוצלחת, התחתנתי עם בחיר ליבי. רצה הגורל וזמן קצר אחרי אירוע מרגש זה חליתי בצהבת וביליתי כמה שבועות ב'איזולציה' בצריף חדר החולים, ואפילו בעלי הטרי לא היה יכול להתקרב אלי ורק דיברנו דרך החלון.

ואז נחת עלינו התמרון הצבאי הגדול. הקיבוץ כולו מגויס, אין יוצא ואין נכנס - כולנו שיחקנו את תפקידינו ברצינות תהומית ובכיף. המא"ץ וסגניו התרוצצו בלי הרף, ישיבות ממושכות במקלט המטה עם הקשרים הרשמיים ועם מפות - יום ולילה. החברים איישו את תעלות הקשר והתכוננו להגן על משקנו ולהדוף כל ניסיון התקפה, מאין שלא יבוא.

בלילה האחרון של התרגיל, השופט מן הצד "שלנו" והשופט מטעם הצבא קבעו להיפגש בתל-רומן, להביט על המצב מלמעלה, לדווח אחד לשני על מהלך הקרב באמצעות הקשרים האישיים שלהם - ובסופו של דבר להכריע. וכאן אני נכנסת לתמונה. בא הרגע שחיקיתי לו. זקוקים לי, צריכים אותי! אינני יודעת איך שכנעתי את הרופא להוציא אותי מבדידותי, כנראה החלמתי די הצורך לכבוד למשימה חיונית זו. קמתי, התלבשתי, כמו שאומרים, וניסיתי להרים את מכשיר הקשר. ניסיתם פעם? הדבר הזה אז היה כבד מאוד ובמצבי החלש עדיין זה פשוט לא הלך. מה עושים? יורדים לצריפי ה"נער" המגייסים אחד הבנים להיות לי לסבל!

יצאנו לדרך, הנער, מכשיר הקשר ואני, באישון לילה - חושך מצרים מסביב. רק כמה פנסים דולקים ברחוב הראשי של ראש פינה (העיריה חצור בקושי הייתה קיימת). כבר בחצי הטיפוס לתל רומן, שהיה נראה לי ממש כהר גבוה, שמעתי את קולו הנרגש של הקשר הצבאי

והוא קורא לי. "האם אתה שומע אותי" אני צועקת לתוך השפופרת. "אני שומעת אותך חמש-חמש". עוד כמה צעדים ואנחנו למעלה. שוב אני צועקת "איך אני נשמע? ? אנא תענה". התשובה באה מיד. "מה את צועקת - אני כאן בדיוק מולך" ומתוך האפלה חייל צעיר מופיע בדיוק מול פרצופי. הגורמים המחליטים היו יכולים ברגע זה לוותר על מכשירי הקשר!

מה בדיוק היו התוצאות של אותו תמרון, האם כבשו את הקיבוץ או האם הצלחנו להגן עליו - אינני זוכרת. לך תסמוך על זכרון של זקנה בת 75.

אלזה בן-חנור

לא קיבלתי בקלאווה

בשבועות האחרונים הרגשתי שלא נאה ולא יאה לבלבל לכם את המוח עם הבקלאווה שלי וזאת משום שבחודש האחרון היו לנו פטירות ואזכרות של חברים, חברות ובני משק שהלכו לעולמם בדרכים שונות, מי בדרך הטבע ומי שקיצרו את חייו ברשעות וזדוניות, לבי ותנחומי למשפחות.

סיפור ההיכרות של מיקי ויהודה החדיר בי רצון לספר קצת על סיפור ההיכרות שלי ושל ציונה.

כשאלוהים חילק יופי וגובה נראה לי שמיקי ויהודה התפלחו למקומות הראשונים ואותי השאירו רחוק בין האחרונים לקבל את מה שנשאר. אז יופי וגובה כמו של מיקי אין לי, אבל סיפור שלפחות בעיני הוא יפה, יש לי, ומתוך כך תבינו שבקלאווה זאת לא הבעיה העיקרית שלי.

הסיפור מתחיל בקיץ 84, המקום כפר הנופש באשקלון. מפגש פנויים ופנויות, (בלשון הצבא פו"מ).

כמידי שנה התארגנו קבוצה של רווקים מקיבוץ בארי ויצאו לאשקלון לנסות את מזלנו למצוא את שאהבה נפשנו.

התרגולת ידועה, מתמקמים, מתפזרים בשטח ומתחילים לבדוק את השטח, (לנסות לעשות שידוכים והתאמות). באחד הערבים המשותפים כשישבנו לארוחת ערב לאור הירח (בשביל הרומנטיקה), לפתע נצנץ כוכב אדום בקצה הרחוק של השולחן, אבל בעוצמת אור כזאת שלא יכולנו להתעלם ממנו, מיד נתתי מכה חזקה לחברי שישב לידי ואמרתי לו, מצאתי, לקח לו דקה להבין מה מצאתי. הוא העיף מבט לעבר הכוכב המנצנץ, נתן חיוך ממזרי של מנצח ויצא למסע ריגול ואיחוד לבבות. (תפקיד שהיה בדרך כלל שלי).

מאז אותו ערב הלכו והתחברו הלבבות והפכו ללב אחד, מזרח ומערב הפכו לעם אחד, אבל הצפון והדרום התרחקו אחד מהשני.

לאחר הנפוש יצאתי למילואים ואת הקשר המשכנו בטלפון. קבענו ביקור של ציונה אצלי באחד מימי שישי וכיאה לרווק קיבוצי, גייסתי כמה שכנות והתחלנו בפרויקט נקיון הבית לקראת הביקור המיוחל.

יום שישי הגיע ומה טוב חלקי, נשארתי בבית ועשיתי סידורים אחרונים של הבית (84 מ"ר). שלושה חדרים + סלון. לפתע מופיעה אחת השכנות ואומרת לי שהתקבלה שיחה במזכירות מקיבוץ כפר-הנשיא שאבא של ציונה נפטר ז"ל והיא לא תוכל להגיע. מיד עלו בזכרוננו כל התירוצים שהשתמשנו בהם בזמן השרות הצבאי ואת כל הקרובים שרצחנו ואשפזנו והכל לצורך עוד יום חופשה אחד.

אמרתי לעצמי, מצאה לה תירוק טוב לא לבוא. התקשרתי חזרה ובלעתי את כל הקללות והתסכול חזרה כי התברר לי שאכן הנורא מכל אכן קרה, ולא נותר לי אלא לשלוח תנחומים.

קבענו להיפגש שבוע לאחר מכן בכפר-הנשיא. סיפרתי לאמא שלי, עליה השלום את הסיפור ושאלתי אם זה רצוי להיפגש עם חברה בזמן אבל ואמי בהיותה אישה אדוקה מאוד נתנה את ברכתה ואמרה שזה אפילו רצוי ויש בזה הרבה ברכה.

זהו, נפגשנו ומאז לא נפרדנו ומפה לשם הצלחנו להפיק שני ילדים מוכשרים, יפים ומצליחים. מירית על שם סבתא מרים ולוטן על שם סבא לו.

מכאן תבינו שעם אישה וילדים כאלה מי צריך בקלאווה.

אז זהו, כמו בסיפור של מיקי גם בסיפור שלי יש צבא, (מילואים), יש הליכה ברגליים יחפות (שפת הים), יש דרמה, (אבל במשפחה), יש רומנטיקה, כוכבים, ים וירח, ויש אהבה (ילדים).

פרשת השבוע: פרשת "פיקודי"

כניסת השבת: 17:12

יציאת השבת: 18:19

הפעם אף מילה על הקיבוץ ומה שנשאר ממנו.

שבת שלום ושיעבור הכל ממול
שבי.

**"Yesterday is history, tomorrow is a mystery.
today is a gift of God, which is why we call it the present."**

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

<http://www.kfar-hanassi.org.il/khtalk/divrei.html> - Divrei issues

<http://www.kfar-hanassi.org.il> - Main Page (Ruth Ney)

<http://www.kfar-hanassi.org.il/telcomm> - My Main page

<http://www.kfar-hanassi.org.il/rainbow> - What makes people smile around here?

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!